

Kázání: 175. Jak být apoštolem

Kázání

Jak být apoštolem

1. čtení: Ezechiel 34, 1 - 11, 16 a 23 - 25

1 I stalo se ke mně slovo Hospodinovo:

2 „Lidský synu, prorokuj proti pastýřům Izraele. Prorokuj a řekni těm pastýřům: Toto praví Panovník Hospodin: Běda pastýřům Izraele, kteří pasou sami sebe. Což pastýři nemají pást ovce?

3 Pojídáte tuk, oblékáte se vlnou, porážíte vykrmené, ale ovce nepasete.

4 Neduživé jste neposílili, nemocnou jste neléčili, polámanou jste neovázali, zaběhlou jste nepřivedli nazpět, po ztracené jste nepátrali, panovali jste nad nimi násilně a surově.

5 Jsou rozptýlené, jsou bez pastýře; staly se potravou veškeré polní zvěři a zůstávají rozptýleny.

6 Mé ovce bloudí všude po horách, po kdejakém vysokém pahorku, jsou rozptýleny po celé zemi a není, kdo by je hledal, kdo by po nich pátral.

7 Slyšte tedy, pastýři, slovo Hospodinovo:

8 Jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, mé ovce jsou loupeny a stávají se potravou veškeré polní zvěři, protože nemají pastýře a moji pastýři mé ovce nehledají; pasou sami sebe, ale mé ovce nepasou.

9 Proto, pastýři, slyšte slovo Hospodinovo!

10 Toto praví Panovník Hospodin: Hle, chystám se na ty pastýře, budu je volat k odpovědnosti za své ovce. Nedovolím jim už pást ovce, aby místo nich pásli sami sebe. Vysvobodím své ovce z jejich chřtánu, nebudou jim potravou.“

11 Toto praví Panovník Hospodin: „Hle, já sám vyhledám své ovce a budu o ně pečovat.“

23 Ustanovím nad nimi jednoho pastýře, který je bude pást, Davida, svého služebníka. Ten je bude pást a ten bude jejich pastýřem.

24 Já, Hospodin, jim budu Bohem a David, můj služebník, bude uprostřed nich knížetem. Já, Hospodin, jsem promluvil.

25 Uzavřu s nimi smlouvu pokoje a odstraním ze země dravou zvěř, takže i na poušti budou moci bezpečně sídlit a spát v divočině.

2. čtení: Matouš 9, 35 - 10,15

35 Ježíš obcházel všechna města i vesnice, učil v jejich synagógách, kázal evangelium království a uzdravoval každou nemoc a každou chorobu.

36 Když viděl zástupy, bylo mu jich líto, protože byli vysílení a skleslí jako ovce bez pastýře.

37 Tehdy řekl svým učedníkům: „Žeň je velká, dělníků málo.

38 Proste proto Pána žně, ať vyšle dělníky na svou žeň!“

1 Zavolal svých dvanáct učedníků a dal jim moc nad nečistými duchy, aby je vymítali a uzdravovali každou nemoc a každou chorobu.

2 Jména těch dvanácti apoštolů jsou: první Šimon, zvaný Petr, jeho bratr Ondřej, Jakub Zebedeův, jeho bratr Jan,

3 Filip, Bartoloměj, Tomáš, celník Matouš, Jakub Alfeův, Tadeáš,

4 Šimon Kananejský a Iškariotský Jidáš, který ho pak zradil.

5 Těchto Dvanáct Ježíš vyslal a přikázal jim: „Na cestu k pohanům nevstupujte, do samařské obce nechodte;

6 jděte raději ke ztraceným ovcím z lidu izraelského.

7 Jděte a kažte, že se přiblížilo království nebeské.

8 Nemocné uzdravujte, mrtvé probouzejte k životu, malomocné očišťujte, démony vymítejte; zadarmo jste dostali, zadarmo dejte.

9 Neberte od nikoho zlato, stříbro ani měďáky do opasků;

10 neberte si na cestu mošnu ani dvoje šaty ani obuv ani hůl, neboť ‚hoden je dělník své mzdy‘.

11 Když přijdete do některého města nebo vesnice, vyptejte se, kdo z nich je toho hoden; u něho zůstaňte, dokud nebudete odcházet.

12 Když vstoupíte do domu, řekněte: ‚Pokoj vám.‘

13 A budou-li toho hodni, ať na ně přijde váš pokoj. Nebudou-li toho hodni, ať se váš pokoj vrátí k vám.

14 A když vás někdo nepřijme a nebude chtít slyšet vaše slova, vyjděte ven z toho domu nebo města a setřeste prach svých nohou.

15 Amen, pravím vám, lehčeji bude zemi sodomské a gomorské v den soudu než tomu městu.

Sestry a bratři, není pozdrav jako pozdrav. Jednou u nás byli hosté z Německa. Někde si nejspíš přečetli, že jako se u nich místo dlouhého Guten Tag běžně lidé zdraví krátce Hallo, tak u nás se

místo Dobrý den říká Ahoj. Jenže, jak my Čechové víme, ono to není tak jednoduché. Na rozdíl od německého Hallo, pozdravem Ahoj se mohou zdravít pouze lidé, kteří si tykají.

Když naši hosté „ahojovali“ na sousedy v ulici, znělo to podivně. Ještě že sousedé nejsou nijak úzkoprsí, v mžiku rozpaky překonali a na přátelské Ahoj turistů z Deutschlandu bodře odpovídali stejně jako oni. Nehnuli brvou, ani když se onehdy zeťák původem z Berlína omlouval „promiň!“ za svého psa, který honil sousedovic kočky. O existenci vykání v českých zemích neměl v té době ani páru.

No prostě není to vůbec jednoduché tohle zdravení se. Nejen pro cizince. V dnešní době naštěstí odpadají gesta a pohyby, které se zdravením byly po staletí spojené. Už nemusíme sundávat klobouk ani se uklánět. Beze slov se ale neobejdeme, beze slov se pozdravit dost dobře nejde.

Pokud se lidé míjejí beze slov, je to problém. Budťo se nemají rádi, nebo jsou si vzájemně lhostejní a cizí. S tím, že nemusejí vždycky na pozdrav dostat odpověď, počítá i Ježíš, když vysílá svých dvanáct učedníků mezi lidi.

Židovské Dobrý den se říkávalo a dodnes říká Šalom, což v překladu znamená Pokoj. Pozdrav Šalom v sobě zahrnuje prakticky všechno dobré, všechno, co bychom my lidé rádi, aby bylo, třeba abychom byli zdraví a neměli hluboko do kapsy, aby fungovala rodina, pšenka kvetla a ovce rodily jako o závod. Šalom je koncentrátem českých pozdravů jako Dobrý den, Buď zdrav a Nazdar.

Když Ježíš zmíněným dvanácti učedníkům dával instrukce, jak na evangelizační misi postupovat, zmínil mimo jiné, že když vejdou do nějakého domu, mají slušně pozdravit. Ne, že by učedníci byli nevychovaní a neuměli zdravít. Vždycky jde ale o to, jak se pozdrav vysloví. To se prostě pozná, pokud někdo řekne přimračeně jen tak na půl huby Brýden, nebo pokud s přívětivou jiskrou v oku a přátelským pokývnutím Dobrý den.

V prvním případě je zřejmé, že ten, kdo zdraví, od nového dne nečeká nic moc nového, prostě zase do školy, do práce, do krámu, každodenní kolotoč. V druhém případě onen přívětivý a přátelský pozdrav naznačuje, že den, který se otevírá, může být něčím pozitivním, můžeme v něm zažít něco nového, z čeho budeme mít radost.

Myslím, že právě tohle měl Ježíš při vysílání učedníků na mysli. Nekabonit se a nezdravit stylem „Brýden, za nic to nestojí, co? Drahota, inflace, bolavý klouby, teď eště ti Řimani, co se tady všude roztahují, už aby byl od nich jednou provždy pokoj, už aby přišel Mesiáš, a všechno bylo zase fajn, co? Nemám pravdu?“

Kdepak, takhle rozhodně nezdravit! přikazuje Ježíš dvanácti učedníkům, které pro účely téhle mise nazval apoštoly neboli pověřenými vyslanci. Vy budete zdravít takhle: „Dobrý den, Buďte zdraví, Na zdar! Lidi, už si nemusíte stýskat a nadávat na poměry protože nová doba je docela za dveřmi a jde jen o to dveře otevřít a přivítat ji! A ten, kdo je otevře, setká se s novou realitou, ne-mocní a málo-mocní pocítí nové zmocnění, vyřazení a polomrtví se setkají se vzkříšením, a démoni, kteří mezi lidmi působí sváry, rozbroje a nenávisť, vezmou nohy na ramena.

Prostě je to rozdíl ucedit Šalom bez zájmu jen tak koutkem úst, nebo slovem, gesty a mimikou druhým sdělit, že Pokoj a Zdar už jsou tady a všem, kteří se s tím ztotožní, se obojí může stát žitou skutečností. Jde jen o to uvěřit, že nový věk harmonické sounáležitosti, kdy už se nikdo nemusí cítit odložený, vyřazený nebo manipulovaný, je tady.

Ježíš v udílení pokynů dvanácti apoštolům vychází ze slov proroka Ezechiele. Žil bezmála šest staletí před Kristem kdesi v babylónském zajetí. Měl jasno v tom, že za národní zkázu mohou hlavně elity národa, neboli pastýři, jak je obrazně nazývá. Starali se hlavně sami o sebe, na ovce, na obyčejné lidi

nemysleli, naopak je odírali a krmili se na jejich úkor. Proto to nakonec špatně dopadlo. Proto zkáza Jeruzaléma a zajetí v Babylóně.

Ostatně, dějiny se, jak známo, opakují. Také v dnešní době si leckterý pastýř s funkcí myslí, že ovce vydrží všechno, tak jaképak ohledy. Moc a s ní spojené benefity otupují vnímavost k situaci těch, kdo jsou na opačné straně stáda. Právě tenhle přehlíživý a lhostejný postoj k méně úspěšným prorok Ezechiel kritizoval. Společnost mu tenkrát připadala jako vysílené, skleslé, opuštěné stádo ovcí, o které se nikdo nestará. Nikdo neléčil nemocné, nepozvedal zraněné, nikdo nehledal ztracené.

Jenže Ezechiel u popisu reality nezůstal. Viděl dál. Právě tahle schopnost dělá proroka prorokem. Viděl dál až na horizont dějin, kde se poměry změní a nastane nová doba, kdy Bůh sám se ujme role pastýře, kdy vládnout bude on a ne všelijací falešní pastýři, co myslí jen na sebe. Ježíš tento nový věk pokoje a spravedlnosti nazývá Božím nebo nebeským královstvím.

Dvanácti apoštolům při vyslání mezi lidi říká: „Jděte a vyhlašujte, že se přiblížilo království nebeské.“ Noc končí, začíná svítat. Na dveře dějin se tlačí nový věk. Nyní jde jen o to nezůstat v posteli, ale otevřít své srdce novým možnostem.

Už nestačí jenom čekat, až to jednou přijde, až se svět změní, až se někdo postará, až, až... Apoštolové mají všude hlásat, že už to začalo, že je na čase vyběhnout novému věku vstříc, že je na čase sami začít svět měnit, sami se postarat.

A apoštolové tedy vyrazí a uzdravují a probouzejí a vymítají a nedělají to pro zisk, ale pro věc samotnou, pro věc Božího království, které se těm, kdo mu otevřou srdce, stává opravdovou skutečností.

A když vejdou do nějakého domu, nejdřív slušně pozdraví Šalom neboli Pokoj vám, a v lidech, kteří tenhle pokoj už po generace čekají, se zažehne nový plamínek naděje, že to, co se běžně jeví jako nemožné, se může stát možným.

Samozřejmě se najdou i tací, kteří na tenhle pozdrav pokoje nevěří. Obvykle proto, že nepokoj, nenávisť a předsudky jim lépe vyhovují. Tak nějak se v nich cítí jako doma a obvykle z nich i více či méně profitují. Nepokoj a nesoulad mohou být totiž i dobrým byznysem a zdrojem příjmů. Však to známe i z dnešní doby, mnozí politici takzvaných nesystémových stran hlásajících program nesnášenlivosti by rozhodně neměnili. Pak apoštolům nezbyvá často nic jiného, než vzít svůj pozdrav pokoje zpátky a na nohou usedlý prach sobectví a prospěchářství si oklepat. Bylo by nepatřičné, kdyby byl jen zrnko téhle špíny na hlasatelích pokoje a spravedlnosti ulpělo.

Sestry a bratři, Ježíš vyslal 12 apoštolů, aby se stali zosobněním nové doby, která vchází do dveří. Stejně jako on měli ze světa vyhánět zlé duchy a léčit ho. Je to dobrá zpráva. Zejména pro ty, kdo si připadají jako ovce druhé kategorie, pro ty, kdo těžko sami hledají cestu, jak dál.

Tenhle štafetový kolík víry, naděje a lásky si my křesťané od dob apoštolů až dodnes z generace na generaci předáváme. Někdy nám to jde líp někdy hůř. Někdy svým jednáním a postoji zdravíme vstřícně a přátelsky, zrovna tak, jako apoštolové. Jindy jsme zapšklí a nepřijemní a pak není divu, že s námi lidé nechtějí mít nic společného.

Proto je tak důležité opakovat si tu a tam, k čemu že nás to vlastně Ježíš vysílá. Jsme totiž úplně stejní apoštolové jako oněch dvanáct. Vyslanci Božího království, hlasatelé převratné noviny, že žít se dá po novu, že je možné nemyslet jen na sebe, ale i na druhé. Právě proto, že jsme se setkali s dobrým pastýřem Ježíšem, můžeme se sami stávat dobrými pastýři lidského společenství kolem nás. Pastýři, kterým jde o to, aby nikdo nemusel být vysílený a skleslý, aby nikdo ponechán sám sobě nemusel bloudit.

Česky se tomu říká zájem nebo také starost o druhé. Právě tam, kde mají k sobě lidé takhle blízko, se odehrává něco z nového věku. Právě tam začíná nová lepší budoucnost, tam se odehrává Boží království.

Peč

SPCH 25. 6. 2023

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)